

Laia Fàbregas
 ha presentat la seva
 tercera novel·la
 QUIM PUIG

Víctimes del neguit

La Sira és el fil conductor de la tercera novel·la de Laia Fàbregas, en què l'autora presenta un ventall de personatges que busquen raons que els ajudin a explicar-se els perquè de la seva vida: cap d'ells té la convicció que sap on està, cap d'ells se sent ple amb allò que omple els seus dies: tots són víctimes pacients de la incomoditat existencial.

Un pare condescendent, una mare inquieta, un germà neguitós, una amiga volàtil, un amant mesquí i una escriptora sense ànima giravolten entorn de la Sira en una dansa pausada que s'exposa sense focs d'artifici i que adopta, de manera força decidida, un to realista que n'afavoreix el seguiment.

El segon terme el formen les històries incidentals que aporten la resta de personatges.

Aquestes insercions s'enliren cap als dominis de la fantasia i obren esclatxes sense traumes: són les vàlvules de seguretat que alleugereixen la pressió de la quotidianitat que es narra i que, a més, volen jugar amb la ment del lector.

L'apunt

Nascuda a Barcelona el 1973, Laia Fàbregas ha viscut força anys a Holanda, on ha desenvolupat el seu vessant com a artista plàstica. El 2008 va debutar amb *La nena dels nou dits*, seguida de *La llista*.

Les situacions que empra Fàbregas a l'hora de posar dreta l'estructura de *Dies de cel groc* no destaquen per l'originalitat: no hi ha res en les pàgines de la novel·la que, amb els matisos que calgui, no pugui haver estat cert ple de vegades a la vida real i que no hagi aparegut en altres pàgines explicat d'altres maneres. A fi de comptes, la vida i la ficció no deixen de ser dues cares d'una mateixa moneda guarnida amb vasos comunicants de doble sentit.

Tot i això, el ritme pausat i la confiança en els recursos propis que amaren el text són els que li atorguen una patina de distinció que fa honor a la feina de l'autora a l'hora de dur al negre sobre blanc un assaig de reflexió sobre les aparentment indiscutibles causes de la infelicitat. *

DIES DE CEL GROC
 Laia Fàbregas,
 Editorial: Amsterdam
 Barcelona, 2013
 Pàgines: 232
 Preu: 18,90 euros

ASSAIG DAVID PALOMA

El mite del poema d'Aribau

El 24 de gener del 2013 Manuel Jorba va llegir el discurs de recepció com a membre numerari de la Secció Històrico-Arqueològica de l'Institut d'Estudis Catalans. El text, ara publicat, és extraordinari quant a l'estudi de l'obra de Bonaventura Carles Aribau: tanmateix, no pretén aclarir el sentit que Aribau va donar al poema *Oda a la pàtria* (una curiositat: el poema original es va titular *La pàtria. Trobes*) sinó el sentit que se li va atribuir i també tot el que s'hi va voler entendre des del mateix 1833, quan va veure la llum, fins al 1859, amb la restauració dels jocs florals. La intenció de Jorba és establir com es va arribar a mitificar el poema i contribuir a aclarir quina era la consciència d'uns canvis sociocul-

turals que s'identifiquen amb el que seria anomenat Renaixença.

L'autor exposa d'entrada l'estat d'algunes qüestions, com la del propòsit final d'Aribau, interessat sobretot a pertànyer a la república de les lletres castellanes, no pas catalanes, aportant-hi el punt de vista de veus prou diverses, de Valentí Almirall a Joan-Lluís Marfany, entorn de l'actitud força generalitzada davant el poema i el seu autor. Així mateix, Jorba detalla alguns aspectes del manuscrit i de la primera edició conservada, del 24 d'agost del 1833, i també pre-

A PROPÒSIT DE LA PRIMERÍSSIMA RECEPCIÓ DE 'LA PÀTRIA' D'ARIBAU (1833-1859)
 Manuel Jorba
 Editorial: Institut d'Estudis Catalans
 Pàgines: 110
 Preu: 12 euros

sentia la ineludible comparació "amb el que suposadament faria a Escòcia un escocès amb un producte poètic de Walter Scott". Tot seguit, aborda la repercussió de la segona edició del poema, publicat a les memòries de Fèlix Torres i Amat el 1836; destaca així mateix les referències creixents a partir dels anys cinquanta del segle XIX. Un estudi tan impecable i extens hauria necessitat un índex, a parer meu, per acabar de ressaltar l'estructura d'un discurs molt aclaridor, molt amè i alhora molt documentat. *